

Stig von Bahr

Inflationskorrigerad beskattning

1. Inledning

I början av sommaren överlämnade två parlamentariska kommittéer, utredningen om reformerad inkomstbeskattning (RINK) och utredningen om reformerad företagsbeskattning (URF), sina slutbetänkanden (SOU 1989:33 resp 1989:34). De förslag som dessa kommittéer lägger fram bygger i allt väsentligt på ett nominalistiskt synsätt. Förekomsten av inflation beaktas således inte alls eller endast schablonmässigt vid taxeringen.

Under utredningsarbetets gång framfördes, särskilt inom URF, uppfattningen att det framtida skattesystemet borde vara inflationskorrigerat. I URF anfördes den "reala" gruppen av LO-ekonomen Per-Olof Edin medan kommitténs ordförande, statssekreteraren Erik Åsbrink, med hetta motsatte sig tanken på en indexering av skattebasen. Positionerna var länge låsta och hotade att avsevärt försena utredningsarbetet och därmed äventyra hela skattereformen. I december 1988 beslöt regeringen därför att inflationsproblematiken skulle brytas ut och behandlas av en särskild kommitté. Uppgiften avsåg såväl hushållssektorn som företagssektorn. Till ledamöter i den nya kommittén (IBU) utsågs Per-Olof Edin, professorn Sven-Olof Lodin, chefekonomen Nils Lundgren och jag själv (ordförande). Professorerna Gustaf Lindencrona och Jan Södersten samt departementsrådet Gustaf Sandström förordnades som experter och regeringsrättssekreteraren Thomas Wijkman som sekreterare i kommittén. IBU överlämnade, i överensstämmelse med direktivens tidsram, sitt betänkande *Inflationskorrigerad beskattning* (SOU 1989:36) några veckor efter det att RINK och URF slutfört sitt arbete. Betänkan-

dena är f n, liksom det betänkande som avlämnats av kommittén för indirekta skatter (SOU 1989:35), ute på remiss.

IBU:s uppgift har varit att omforma RINK:s och URF:s nominella system till ett system vari endast inflationsrensade inkomster blir föremål för beskattning och avdrag endast medges för inflationsrensade utgifter. Avsteg från RINK och URF som inte hänger samman med elimineringen av inflationseffekterna skulle enligt direktiven i möjligaste mån undvikas.

Inflationskorrigering av skatteskalor och taxerings- och uppbördsfrågor med real anknytning ingick inte i IBU:s uppdrag. Framhållas kan vidare att uppdraget varit tekniskt såtillvida att det inte ålåg IBU att ta ställning till om skattesystemet borde inflationskorrigeras eller inte. Något sådant ställningstagande har inte heller gjorts. Däremot innehåller betänkandet åtskilligt om för- och nackdelar med inflationskorrigering och om bärkraften hos de invändningar som brukar anföras mot sådan korrigering.

2. Allmänna utgångspunkter för skatteformen

2.1 Skattesystemets uppgifter

Innan jag redogör för IBU:s förslag synes det befogat att säga något om de tankegångar som ligger bakom den planerade reformeringen av det svenska skattesystemet. Därvid finns det till en början anledning att konstatera att skatternas främsta uppgift är att minska hushållens köpkraft och därmed ge utrymme för offentlig konsumtion och investeringsverksamhet (inkl transfereringar). Är indragningen av köpkraft för liten eller — annorlunda uttryckt — är det offentliga resursbehov alltför stort uppstår obalans i samhällsekonomin. Obalansen kan i sin tur ge upphov till negativa effekter i form av inflation, produktionsbortfall och arbetslöshet. Av detta följer att frågan om skatteuttagets storlek primärt är en fråga om den offentliga sektorns storlek. Det framstår som föga meningsfullt att föreslå en minskning av skattetrycket utan att samtidigt redovisa vilka offentliga utgifter som skall falla bort.

En annan anmärkning som kan göras i detta sammanhang är att det ställs mycket höga kvalitetskrav på ett skattesystem som skall dra in mer än 50 % av nationalinkomsten till den offentliga sektorn. Förekomsten av skatter leder ofrånkomligen till effektivitetsförluster (s k skattekilrar) och risk för snedvridning av produktionsresurserna. Dessa nackdelar blir mer påtagliga ju högre skattesatserna är. Från rent skatteteknisk synpunkt framstår därför en minskning av skattetryck och skattesatser som något önskvärt.

2.2 Skatteälla och skattesubjekt

I den politiska debatten förekommer inte sällan yrkanden om att produktionen skall bära en högre andel av skatteuttaget. Yrkandet är ofta kombinerat med ett

krav på att skatterna skall flyttas över från hushållen till företagen. Vad dessa debattörer egentligen menar är oklart. Det finns därför anledning att slå fast att det endast finns en uthållig skatteälla och det är produktionen, d v s det värde som skapas genom samverkan av de två produktionsfaktorerna arbete och kapital. Alla skatter — oavsett om de utformas som inkomstskatter, kapitalskatter eller konsumtionskatter — har ytterst produktionsresultatet som bas. En minskning av produktionen leder ofrånkomligen till minskat utrymme för beskattning och omvänt. Valet mellan olika typer av skatter är främst en fråga om teknik.

Även valet av skattesubjekt kan ses som ett tekniskt problem. En skatt kan inte bäras av ett aktiebolag eller annan organisation för samverkan mellan individer. Råvaror och andra produktionsmedel har inte heller någon skattekraft. Den oundvikliga sanningen är att skatter i sista hand måste träffa fysiska personer. Det ankommer visserligen på ett aktiebolag att betala sina skatter men dessa drabbar inte bolaget självt utan dess ägare, anställda, leverantörer eller andra som direkt eller indirekt har anknytning till bolaget. En juridisk person har ingen självständig skatteförmåga.

2.3 Skattesystemets struktur

Det svenska skattesystemet är i princip utformat så att produktionsresultatet utsätts för beskattning i tre led. I det första ledet, produktionsledet, sker en produktionsfaktorbeskattning i form av arbetsgivaravgifter, bolagsskatt och egenavgifter. Ersättningar från produktionsledet till hushållen, d v s i huvudsak löner, utdelningar och räntor, träffas därefter av inkomstbeskattning — baserad på nettoinkomsten — i hushållssektorn. Den del av hushållens inkomster som konsumeras utlöser slutligen mervärdesskatt och andra konsumtionskatter.

En fundamental utgångspunkt för reformarbetet är att beskattningen skall vara neutral och likformig. Målsättningen om neutralitet och likformighet avses gälla var och ett av de tre skatteleden. Produktionsfaktorbeskattningen skall sålunda vara så utformad att företagets uppbyggnad, exempelvis i fråga om soliditet och fördelning mellan olika slag av tillgångar, inte påverkar skatteuttaget. Det skall vidare sakna skattemässig betydelse om ett aktiebolags vinst tas ut som lön, utdelning eller genom försäljning av bolagets aktier. Även konsumtionsbeskattningen skall konstrueras så att snedvridande inslag undviks.

Det kan konstateras att utredningarna inte helt lyckats uppfylla önskemålen om likformiga och neutrala skattesystem. Något tvivel kan dock inte anses råda om att förslagen i dessa hänseenden är överlägsna dagens osystematiska och asymmetriska regler. RINK:s och URF:s förslag kan sägas vila på principen att produktionsfaktorerna skall utsättas för en beskattning med 30 % i produktionsledet och att arbetsinkomster skall beskattas med 30 % i hushållsledet utom i ett högsta inkomstskikt där skattesatsen är 50 %. För hushållens kapitalinkomster — räntor, utdelningar och reavinster — föreslås skattesatsen vara 30 % (proportionell statlig

skatt).

Beskattningen i produktionsledet består främst av arbetsgivaravgifter, vilka i allt väsentligt kan betecknas som löneskatter, och bolagsskatt. Bolagsskatten är kopplad till vinsten som i sin tur kan ses som en ersättning till ägarna för det riskkapital som dessa satsat i bolaget.

Liksom hittills belastas det främmande produktionskapitalet, d v s företagens lånade kapital (ränteutgifterna), inte av någon produktionsfaktorbeskattning. Här föreligger en lucka i systemet. Denna lucka är förklarlig i det nuvarande skattesystemet enligt vilket hushållens ränteinkomster utsätts för en ofta nära nog konfiskatorisk beskattning (upp till 75 % av den nominella räntan). Med den föreslagna proportionella skatten på 30 % blir situationen annorlunda. Förmåner i form av lån med låg ränta blir ett skattemässigt attraktivt sätt att belöna anställda. Särskilda spärregler torde därför bli nödvändiga på detta område.

2.4 Inflationproblematiken

Höga skattesatser ställer, som nämnts i det föregående, höga krav på skattesystemets konstruktion. De kraftiga sänkningar av skattesatserna som föreslagits för både företag och hushåll är i sig ägnade att minska skatternas snedvridande moment. Ett genomförande av de presenterade förslagen leder sålunda till ett robustare skattesystem. Den för inflationskorrigeringen avgörande frågan är om ett skatteuttag på 30 % av företagets vinster och hushållens kapitalinkomster är så lågt att hela den nominella inkomsten kan beskattas (och avdrag medges för hela den nominella ränteutgiften). RINK och URF besvarar, med vissa reservationer, frågan jakande. Uppfattningen bygger bl a på resonemanget att reala kapitalinkomster egentligen borde beskattas med 50 % i hushållsledet (motsvarande högsta skattesats för arbetsinkomster). Genom att sänka skattesatsen till 30 % och beskatta hela den nominella inkomsten uppnås i stort sett samma effekt som vid en real beskattning med skattesatsen 50 %.

IBU framhåller att ett skatteuttag på 30 % av en nominell kapitalinkomst ger rimliga effekter under förutsättning att såväl inflation som realränta ligger i storleksordningen 4–6 %. Med annan inflation eller realränta slår ett nominellt system emellertid fel. Om — mot all förmodan — inflationen helt skulle upphöra leder RINK:s och URF:s förslag till en alltför låg kapitalbeskattning (jämfört med beskattningen av arbete). Med en låg realränta i förhållande till inflationen, exempelvis ett banktillgodohavande som ger 5 % i ränta ett år då inflationen är 4 %, medför även en så låg skattesats som 30 % att skatteuttaget (1,5 %) överstiger den reala inkomsten (1 %). IBU påpekar vidare att ett schablonmässigt hänsynstagande till inflationen genom en sänkning av skattesatsen oundvikligen ger upphov till felaktig beskattning på marginalen. Marginella inkomster och utgifter, exempelvis till följd av en förändring i räntenivån, har real karaktär och bör därför beskattas med samma skattesats som övriga reala inkomster.

Vad gäller önskemålet om enkla regler framstår uppenbarligen en schablonmässig sänkning av skattesatsen (från 50 % till 30 %) på kapitalinkomster som en tilltalande lösning på problemet inflation och beskattning. RINK:s och URF:s arbete visar emellertid att schablonen knappast går att tillämpa fullt ut utan måste förses med ventiler och spärrar av olika slag. Det har sålunda ansetts omöjligt att undantagslöst ta ut 30 % i skatt på en nominell vinst vid försäljning av villor och andra fastigheter. Enligt RINK bör, såvitt gäller fysiska personers fastighetsinnehav, det maximala skatteuttaget begränsas till 9 % av försäljningspriset vid avyttring av permanentbostäder och i övriga fall till högst 18 % av försäljningspriset. En generell beskattning av utdelningar till 30 % kan vidare utnyttjas av ägare till fåmansaktiebolag. Om löneinkomster beskattas i det högre skiktet (50 %) blir det klart förmånligare att ta ut bolagets överskott som utdelning (eller reavinst) än som lön. Utdelningar (reavinster) över viss nivå avseende aktier i fåmansägda bolag skall därför skattemässigt behandlas som lön. RINK:s förslag om ett avdragstak för ränteutgifter på 100 000 kr kan också ses som en följd av att marginella inkomst- och utgiftsräntor får en för låg skattesats.

De anförda undantagen från en konsekvent trettioprocentig beskattning av nominella kapitalinkomster medför att de av RINK och URF framlagda förslagen inte är fullt symmetriska. Givet är också att undantagen — och undantagen från dessa — skapar tillämpningsproblem och bildar en grogrund för skatteplanering/skatteflykt.

3. IBU:s förslag

3.1 Inledning

IBU avvisar den av RINK och URF valda metoden att hantera inflationsproblematiken. Enligt IBU kan ett godtagbart system åstadkommas bara genom en till den faktiska inflationstakten kopplad korrigering av skattebasen. IBU föreslår sålunda att endast den inflationsrensade inkomsten (utgiften) skall bli föremål för beskattning (vara avdragsgill). Den inkomst som återstår sedan inflationseffekten eliminerats skall i hushållssektorn beskattas med 50 %, dvs med den skattesats som RINK egentligen eftersträvat. Beträffande bolagen ansluter sig IBU till URF:s förslag om en skattesats på 30 %. Enligt IBU bör således en övergång till real beskattning i företagssektorn inte påverka skattesatsens storlek.

IBU konstaterar att två principiellt skilda metoder står till buds för att genomföra inflationskorrigering. Metoderna kallas balansvärdeметoden och klyvmetoden. Vid tillämpning av balansvärdeметoden utgår man från den skattskyldiges förmögenhetsställning vid viss tidpunkt (balansdagen) och medger ett årligt inflationsavdrag baserat på förmögenhetsvärdet och årets inflation. Syftet med inflationsavdraget är att förhindra att den skattskyldige blir beskattad för en förmögenhets-

ökning som är skenbar i den meningen att den endast är ett uttryck för penningvärdets fall. Den skattskyldige skall med andra ord kunna hålla sin reala förmögenhet intakt utan att träffas av inkomstskatt. Med en nettoförmögenhet på 1 milj kr och en inflation på 4 % blir inflationsavdraget 40 000 kr. Den skattskyldiges löpande inkomster, inkl eventuella reavinster, beskattas på vanligt sätt nominellt i den takt de realiserar.

Inflationskorrigerigering enligt klyvmetoden åstadkoms genom att en nominell inkomst — exempelvis en ränta eller en försäljningsvinst — klyvs i två delar, dels en skattepliktig realinkomst, dels en skattefri inflationskompensation. Om den nominella räntan är 7 % och inflationen 4 % blir alltså realräntan 3 % och den skattefria inflationskompensationen 4 %. Vid reavinstberäkningen sker motsvarande klyvning av den nominella vinsten genom att anskaffningspriset räknas upp i takt med inflationen.

I det följande redogör jag närmare för IBU:s förslag. Presentationen tar sikte på de grundläggande principerna. För en mer detaljerad information hänvisas till betänkandet.

Min framställning börjar med företagssektorn, d v s i första hand aktiebolag och egenföretagare. Därefter behandlas inflationskorrigerigering i hushållssektorn. Avslutningsvis diskuteras i korthet vilka ekonomiska effekter en övergång till real beskattning kan väntas få.

3.2 Företagssektorn

IBU föreslår att balansvärdemetoden skall gälla fullt ut inom företagssektorn. Aktiebolag och andra företag skall således få ett årligt avdrag baserat på företagets egna kapital och årets inflationstal. Det egna kapitalet beräknas på samma sätt som vid avsättning till den av URF föreslagna skatteutjämningsreserven (SURVEN), dock med det undantaget att SURV-avsättningen betraktas som en skuldpost. I det egna kapitalet ingår inte bara omsättningstillgångar och finansiella tillgångar utan också fastigheter och andra anläggningstillgångar. Tillgångarnas skattemässiga värden är avgörande vid uppskattningen av det egna kapitalets storlek. För att undvika dubbelräkning skall dock värdet av aktier i dotterbolag och andra utdelningsskattebefriade aktier inte medräknas.

Inflationskorrigerigeringen kommer att medföra en skattelättnad för praktiskt taget samtliga företag. Negativt eget kapital — med därav följande inflationstillägg i stället för inflationsavdrag — torde bli ytterst sällsynt i bolagssektorn. För att kompensera den skattelättnad som följer av inflationsavdraget föreslår IBU att avskrivningstiden på byggnader och markanläggningar skall fördubblas samt att utrymmet för avsättning till SURV begränsas från 30 % till 20 % av det egna kapitalet.

Balansvärdemetoden bör enligt IBU tillämpas även på enskilt bedriven näringsverksamhet. En enskild näringsidkare får således ett på SURV-underlaget och in-

flationstalet baserat inflationsavdrag (inflationstillägg om det egna kapitalet är negativt). Förlängningen av avskrivningstiden för byggnader och markanläggningar föreslås också gälla för egenföretagare.

3.3 Hushållssektorn

Vid inflationskorrigerering i hushållssektorn föreslår IBU att balansvärdemetoden skall tillämpas för monetära poster (banktillgodohavanden, obligationer och andra fordringar samt skulder). För fastigheter, bostadsrätter, aktier och andra privata tillgångar skall däremot klyvmetoden tillämpas genom indexering vid reavinstberäkningen.

Vad gäller monetära poster innebär IBU:s förslag till en början att räntor är fullt skattepliktiga resp avdragsgilla. För att förhindra att den enskilde blir beskattad resp får avdrag för den del av räntan som kan ses som en kompensation för inflationen medges ett inflationsavdrag eller påförs ett inflationstillägg. Inflationsavdrag uppkommer om den monetära förmögenheten (skillnaden mellan de monetära tillgångarna och skulderna) vid beskattningsårets ingång är positiv. Avdraget utgörs av nettobeloppet multiplicerat med inflationstalet. Inflationstillägget beräknas på motsvarande sätt om den monetära förmögenhetsställningen är negativ.

Förslaget beträffande monetära poster innebär att en enskild person, som har ett banktillgodohavande på 100 000 kr, dels skall ta upp räntan som inkomst, dels får ett inflationsavdrag. Om bankens räntesats är 7 % och inflationen 4 % skall 7 000 kr tas upp som inkomst medan 4 000 kr medges som inflationsavdrag. Som skattepliktig inkomst skall alltså redovisas endast 3 000 kr. Om den enskilde har en skuld på 100 000 kr varå utgår ränta med 10 % blir — med samma inflationstal — avdraget sedan inflationstillägget beaktats 6 000 kr.

Det förhållandet att inflationskorrigeringen grundas på förmögenhetsställningen vid viss tidpunkt (beskattningsårets ingång) och inte på faktiska inkomst- eller utgiftsräntor kan utgöra en frestelse för den skattskyldige att förbättra sin monetära situation just över årsskiftet. Det kan t ex te sig lockande att genomföra mer eller mindre fingerade försäljningar av konst, antikviteter och annat lösöre. För denna typ av transaktioner, exempelvis om den skattskyldige har förbehållit sig rätten att häva avtalet omedelbart efter årsskiftet, föreslås en särskild skatteflyktsregel. Enligt IBU finns det däremot inte någon anledning att uppställa några generella hinder mot att enskilda personer förbättrar sin monetära ställning — och därmed inflationskorrigeringen — genom att sälja lösöre omedelbart före årsskiftet eller förlägga sina inköp till början av året. Om IBU:s förslag genomförs kan det alltså vara ekonomiskt rationellt att avstå från julhandeln och i stället satsa på trettondagsrean.

Inflationskorrigeringen för fastigheter, bostadsrätter, aktier och andra privata tillgångar åstadkoms genom att anskaffningspriset får räknas upp i takt med inflationen under innehavstiden. Uppräkning medges från första innehavsåret. Detta

innebär att reavinstbeskattning kommer i fråga endast till den del den nominella värdestegringen överstiger inflationen. För börsnoterade aktier och liknande värdepapper sker indexuppräknningen kollektivt, d v s med tillämpning av den av RINK förordade portföljmetoden.

Genom att inflationsdelen utmönstras från räntor och reavinster minskas det inkomst- eller avdragsbelopp som skall ligga till grund för kapitalbeskattningen. Som nämnts tidigare föreslår IBU därför att skattesatsen i inkomstslaget kapital höjs från 30 % till 50 %. Den höjda skattesatsen medför att flera utomordentligt komplicerade särregler som RINK föreslagit för att förhindra att arbetsinkomster förvandlas till kapitalinkomster blir obehövliga. Enligt IBU kan även det av RINK föreslagna avdragstaket på 100 000 kr för utgiftsräntor slopas.

Villaägare som har finansierat sitt fastighetsförvärv med förmånliga lån (låg eller obefintlig realränta) förlorar normalt på en övergång till det av IBU förordade systemet. För att minska likviditetspårestningarna särskilt vid hög inflationstakt föreslår IBU att fastighetsskatten sätts ned med 0,4 procentenheter jämfört med RINK:s förslag.

3.4 Ekonomiska aspekter

Den inflationskorrigerig av skattesystemet som IBU föreslår är inte avsedd att leda till någon förändring av det totala skatteuttaget. Såväl företagssektorn som hushållssektorn får, åtminstone under förutsättning att inflationstakt och realränta ligger i storleksordningen 4—6 %, på det hela taget oförändrad skatt. Detta hindrar dock inte att enskilda skattskyldigas situation kan förändras. I företagssektorn gynnas företag med hög soliditet (stor andel eget kapital) och detta särskilt om tillgångarna är placerade i annat än byggnader. Omvänt förlorar fastighetsbolag med låg soliditet på IBU:s förslag.

Hushållens skattebelastning påverkas främst av inflationskorrigeringen avseende monetära poster och av den högre skattesatsen i inkomstslaget kapital. Den som har låg real avkastning på sina monetära tillgångar men som får betala hög realränta på sina skulder kommer att vinna på IBU:s förslag. Omvänt förlorar den som har lån med låg eller negativ realränta och som får hög real avkastning på sina placeringar.

I ett något längre perspektiv synes emellertid skattesystemets inverkan på produktionen av varor och tjänster vara av lika stor betydelse som skatteuttagets storlek och fördelning. Inflationskorrigerig är inget självändamål. Den bärande tanken är att skapa ett skattesystem som minskar skatternas negativa effekter. I detta ligger bl a att en investering som är lönsam före skatt också bör vara det efter skatt. Så är alltid fallet om skatteunderlaget beräknas efter reala principer. I ett nominellt system kan däremot kombinationen av inflation och skatt mycket väl leda till att en investering som är lönsam före skatt blir olönsam efter skatt och vice versa. Inflationskorrigeringen bidrar därför till att investeringar m m som är eko-

nomiskt riktiga sett ur företagens eller hushållens synvinkel också är önskvärda för samhället. IBU:s slutsats är att ett genomförande av den föreslagna inflationskorrigeringen kan påverka samhällsekonomin på ett positivt sätt. ^[SN]

Stig von Bahr är regeringsråd.

Snogeholms Utbildnings AB

ÄNGDALAVÄGEN 36 21747 MALMÖ

SEMINARIER/KURSER HÖSTEN 1989

•Beskattning vid företagsöverlåtelser, 30 aug -1 sept

Ledn: Adv Jan Örtenholm, docent Peter Meltz och prof Göran Grosskopf

Plats: Snogeholms Slott, Sjöbo Anmälan senast 1 aug.

Pris: 5 800 kr inkl dokumentation och luncher.

•Företagsvärdering, 25-26 sept

Ledn: Aukt rev Ulf Gometz och prof Göran Grosskopf

Plats: Snogeholms Slott, Sjöbo Anmälan senast 25 aug.

Pris: 5 300 inkl dokumentation och luncher.

•Fastighetsbeskattning, 2-6 okt

Ledn: Tf prof Leif Edvardsson och skattekonsult Bo Svensson

Plats: Budapest, Ungern. Anmälan senast 25 aug.

Pris: kontakta oss!

•Skattefrågor för familjeföretag och dess ägare, 9-11 okt

Ledn: Prof Göran Grosskopf, skattekonsulterna Ulf Söderholm och Greger Boström

Plats: Hotel Royal Viking, Stockholm. Anmälan senast 11 sep.

Pris: 5 800 kr inkl dokumentation och luncher.

•Skattefrågor för koncernföretag, 6-7 nov

Ledn: Prof Göran Grosskopf och tf prof Leif Edvardsson

Plats: Snogeholms Slott, Sjöbo. Anmälan senast 6 okt.

Pris: 5 300 kr inkl dokumentation och luncher.

•Skattefrågor vid 1989 års bokslut, 27-28 nov, 4-5 dec

Ledn: Prof Göran Grosskopf, docent Per Thorell och skattekonsult Jan-Erik Askenström

Plats: Snogeholms Slott, Sjöbo. Anmälan senast 26 okt resp 3 nov.

Pris: 5 300 kr inkl dokumentation och luncher.

•SKATTEDAGAR

Sthlm:Ingenjörshuset 17 nov, 27 nov(anmälan senast 18 okt resp 27 okt)

Ggb: Scandic Crown 15 nov(anmälan senast 16 okt)

Mö: Börshuset 24 nov(anmälan senast 23 okt)

Pris: 1 700 inkl dokumentation och lunch.

Snogeholms Utbildnings AB

ÄNGDALAVÄGEN 36 217 47 MALMÖ

SPECIALSEMINARIER OM DET NYA SKATTESYSTEMET

•Tjänsteföretag i 1990-talets skattesystem

Ledn: Prof Göran Grosskopf och skattekonsult Ulf Söderholm

Plats: **Sthlm**: 6 sep(anm senast 4 aug) **Gbg**: 11 sep(anm senast 9 aug)

Pris: 2 100 kr inkl dokumentation och lunch.

•Företagen och det nya skattesystemet

Ledn: Prof Göran Grosskopf och skattekonsult Ulf Söderholm

Plats: **Sthlm**: 8 sep, 22 sep (anm senast 4 aug resp 21 aug)

Gbg:13 sep (anm senast 10 aug)

Pris: 2 100 kr inkl dokumentation och lunch

•De mindre företagen i 1990-talets skattesystem

Ledn: Prof Göran Grosskopf och skattekonsult Ulf Söderholm

Plats: **Sthlm** 18 sep (anmälan senast 15 augusti)

Pris: 2 100 kr inkl dokumentation och lunch

Information och anmälningar Skickas till Snogeholms Utbildn AB, Ängdalav 36,
217 47 Malmö, telnr: 040/91 97 81, fax: 040/91 97 63

Seminarier/kurser/skattedagar

Jag anmäler mig till

seminariet/kursen denlogi önskas

seminariet/kursen denlogi önskas

skattedagen den

Litteratur (priser exkl moms)

Jag beställer ex av "Vinstbolag" á 200 kr

Jag beställer ex av "1990-talets skattesystem" á 50 kr

Jag beställer ex av "Etablering i öststaterna" á 200 kr

Jag beställer ex av "Aktiebolagens finansieringsformer" á 170 kr

Namn:.....Telnr:.....

Adress:.....

Postnr:.....Postadress:.....